

Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.64/2011/11. szám

A Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év június hó 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A hűtlen kezelés büntette miatt **I.r. vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év december hó 9. napján kelt 15.B.1083/2006/49. számú ítéletét az I.r. vádlott vonatkozásában **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott magyar állampolgár, személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság 2010. év december hó 9. napján kelt 15.B.1083/2006/49. számú ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a (Btk. 319.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő) folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntetében ezért őt megrovásban részesítette. Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

Az ügyész az ítéletet a tárgyaláson tudomásul vette.

Az I.r. vádlott felmentés érdekében fellebbezést jelentett be a tárgyaláson az elsőfokú ítélet ellen.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.134/2011. számú átiratában az I.r. vádlott fellebbezését nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság a perrendnek megfelelően lefolytatott bizonyítási eljárás során megalapozott tényállást állapított meg, amely a másodfokú eljárásban is irányadónak tekintendő. A szükséges körben az indokolási kötelezettség teljesült. A ténybeli beismerésben volt vádlottal szemben az elsőfokú bíróság - helyesen - azért alkalmazta a legenyhébb joghátrányt, mert a formálisan megvalósított bűncselekmény elkövetésével ez állt arányban. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélőtábla az ítéletet az I.r. vádlott tekintetében hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen előadta, hogy védői fellebbezés az elsőfokú ítélettel szemben nem került előterjesztésre, ezért az általa felhozott érveket a másodfokú

bíróság tekintse a vádlotti fellebbezés indokolásának. A védő egyfelől az elsőfokú ítélet megalapozatlanságára utalt és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján egészítse ki az ítéleti tényállást. Másfelől arra hivatkozott, hogy az I.r. vádlott cselekménye csupán formálisan valósította meg a hűtlen kezelés törvényi tényállását, így a Btk.10.§ -ban meghatározott bűncselekmény fogalomra figyelemmel a társadalomra veszélyesség hiányában az I.r. vádlott büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg, ezért a Be. 6.§ (3) bekezdés a) pontja alapján bűncselekmény hiányában történő felmentésnek van helye.

A vádlott a nyilvános ülésen az utolsó szó jogán előadta, hogy ártatlannak tartja magát, azért fellebbezett, mert az elsőfokú bíróság bűnösnek mondta ki.

A vádlotti fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az I.r. vádlott perorvoslata folytán bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást. Figyelemmel volt arra, hogy az ügyész a tárgyaláson a korábban vád tárgyává tett, a folytatólagos egység egyes rész-cselekményei tekintetében nem indítványozta a bűnösség megállapítását, így a vád köre kizárólag a 6. és 7. vádpontra szűkölt (46. tárgyalási jegyzőkönyv 20. oldal).

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének is teljeskörűen eleget tett, a beszerzett bizonyítékokat logikusan értékelte, mérlegelte. Helyesen mutatott rá, hogy az I.r. vádlott bár az eljárás során mindvégig bűnösségét tagadta, de vallomásai ténybeli beismerő nyilatkozatnak voltak tekinthetőek. Mindkét vádpont tekintetében lényegét tekintve elismerte, hogy a „bujtatott ügyletek” csak az ítéleti tényállásban megállapított pénzösszegek kifizetésének ürügyéül szolgáltak. A Fővárosi Bíróság a 6. és 7. vádpont tekintetében az I.r. vádlottat részletesen nyilatkoztatta, (17. tárgyalási jegyzőkönyv 10-11. oldal) az ekkor tett nyilatkozatait az okirati bizonyítékok és a vádlott társak vallomásai is mindenben megerősítették. Ezen bizonyítékokból megalapozottan következett az elsőfokú bíróság arra, hogy az I.r. vádlott tisztában volt a bujtatott támogatással az Egyesület tanulmánya esetében, míg a Kft. esetében senki sem vitatta a létrejött egységnek megfelelő teljesítést.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által helyes mérlegeléssel megállapított tényállás teljeskörűen megalapozott hibátlan, hiánytalan.

A maradéktalanul megalapozott elsőfokú ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban eredményesen nem támadható, így a védő ez irányú perorvoslata a Be. 351.§ (1) bekezdése és a 352.§ (3) bekezdésében foglalt felülmérlegelés tilalmára is figyelemmel, a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett. Az irányadó

tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnösségére.

A Fővárosi Bíróság helyesen minősítette az I.r. vádlott cselekményét a Btk. 319.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntettének. Az ítéleti tényállásban megállapított részcselekmények elkövetési idejében (6. tényállási pont 2000. május 2., 7. tényállási pont 2000. május 15.) az I.r. vádlott idegen vagyron kezelésével volt megbízva, mivel a Kht.-nak 1999. október 13- 2000. június 30-ig ügyvezető igazgatója volt és az akkor hatályos Gt. szerint vagyronkezelőnek minősült. E megbízatásából folyó kötelezettségeit megszegve a Kht.-nak az ítéleti tényállásban meghatározott vagyoni hátrányt okozott. A cselekményekért való büntetőjogi felelősségén nem változtat az a körülmény, hogy mindkét esetben a kötelezettségszegő magatartásainak motívuma más szempontból vizsgálva társadalmilag hasznos célt is szolgálhatott. Az irányadó tényállásban meghatározott tényállás szerű I.r. vádlotti cselekményekből az elkövetéskor nem hiányzott a társadalomra veszélyesség. Cselekvőségének társadalmilag hasznos jellege a bűnösség körében figyelembe nem vehető, kizárólag az alkalmazandó joghátrány szempontjából bír jelentőséggel.

Helyesen járt el a Fővárosi Bíróság, amikor a büntetőjogi felelősség megállapítását követően a jogkövetkezmény alkalmazásakor vette figyelembe az I.r. vádlott tényállás szerű magatartásainak esetleges társadalmi hasznosságát. Helytálló az első bírói döntés atekintetben is, hogy az I.r. vádlottal szemben megrovás alkalmazása elegendő a büntetési célok érvényesítése érdekében. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság bár - helyesen - a Btk. 2.§ -ának első mondata szerinti főszabályt figyelembevée az elkövetéskor hatályos Btk. szerint bírálta el a bűncselekményt, elmulasztotta megjelölni a Btk. 36.§-át. Az I.r. vádlott cselekménye az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy - személyére, büntetlen előéletére is figyelemmel - a törvény szerint alkalmazható legenyhébb büntetés kiszabása is sükségtelen. Erre tekintettel a Fővárosi Bíróság törvényesen alkalmazta a Btk. 71.§ (1) és (3) bekezdése szerint az I.r. vádlottal szemben a legenyhébb intézkedést.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta azzal, hogy a nyilvános ülésen felvett adatok alapján az ítélet rendelkező részében megjelölte az I.r. vádlott állampolgárságát és személyazonosító igazolványának számát.

Budapest, 2012. év június hó 14. napján

. Lassó Gábor sk..

Ujvári Ákos sk..

Révész Tamásné sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Bíróság a 15.B.1083/2006/49. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.64/2011/11. számú végzése folytán 2012. év június hó 14. napján jogerőre emelkedett!

Budapest, 2012. év június hó 14. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kukucska Erzsébet
írnok